

Verordening jeugdhulp Midden-Drenthe 2020

De Raad van de gemeente Midden-Drenthe;

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders d.d. 18 augustus 2020;

gelet op de artikelen 2.9, 2.10, 2.12 en 8.1.1, derde lid, van de Jeugdwet;

overwegende dat:

- de Jeugdwet de verantwoordelijkheid voor het organiseren van goede en toegankelijke jeugdhulp bij de gemeente heeft belegd, waarbij het uitgangspunt is dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt;
- het noodzakelijk is om regels vast te stellen over:
 - o de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen;
 - o de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
 - o de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen;
 - o de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld;
 - o de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een persoonsgebonden budget, alsmede misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet;
 - o de waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan;
- het wenselijk is te bepalen onder welke voorwaarden degene aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot diens sociale netwerk.

b esluit:

vast te stellen de volgende verordening:

Verordening jeugdhulp Midden-Drenthe 2020

Hoofdstuk 1 Definities en toegang

Artikel 1. Definities

1. Alle begrippen die in deze verordening gebruikt worden en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Jeugdwet, het uitvoeringsbesluit, de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Gemeentewet (Gemw).
2. In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. *algemene voorziening*: jeugdhulpvoorziening die rechtstreeks toegankelijk is zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige of zijn ouders.
 - b. *andere voorziening*: voorziening op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen, niet vallend onder de Jeugdwet;
 - c. *budgethouder*: de persoon die een persoonsgebonden budget ontvangt op grond van de Jeugdwet;
 - d. *cliënt*: de jeugdige of zijn ouders als bedoeld in de Jeugdwet;
 - e. *college*: het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Midden-Drenthe als bedoeld in artikel 34 van de Gemeentewet;
 - f. *gesprek*: het mondelinge contact bij het onderzoek naar de hulpvraag;
 - g. *hulpvraag*: behoefte van een jeugdige of zijn ouders aan jeugdhulp in verband met opgroeien opvoedingsproblemen, psychische problemen en/of stoornissen;
 - h. *individuele voorziening*: een op de jeugdige of zijn ouders toegesneden jeugdhulpvoorziening die door het college in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget wordt verstrekt;
 - i. *ingezetene*: cliënt die hoofdverblijf heeft in de gemeente Midden-Drenthe;

- j. *ondersteuningsbehoefte*: wat een jeugdige of zijn ouders ondanks de aanwezige eigen kracht/mogelijkheden en sociaal netwerk nodig heeft om te kunnen functioneren, respectievelijk wat het gezin ondanks de aanwezige eigen kracht/mogelijkheden en het sociaal netwerk nodig heeft om de jeugdigen in het gezin (weer) zonder belemmering of bedreiging te laten ontwikkelen.
- k. *pgb*: het persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de Jeugdwet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of zijn ouders, dat hem in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken;
- l. *resultaat*: het doel waartoe een individuele voorziening wordt verstrekt;
- m. *hulpverleningsplan*: een document waarin de ondersteuningsbehoefte van de jeugdige en/of zijn ouders is vastgelegd, samen met de beoogde resultaten en hoe deze te bereiken, evenals de bijdragen die zowel het college als de hulpvrager en zijn sociale netwerk hieraan kunnen leveren;
- n. *sociaal netwerk*: een familielid, huisgenoot, (voormalig) echtgenoot of ander persoon met wie de jeugdige of zijn ouders een sociale relatie onderhoudt;
- o. *professionals*: Tot deze groep behoren personen die werkzaam zijn bij een instelling die ten aanzien van de uit het pgb te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staan in het handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007), en die beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken of een zelfstandige zonder personeel (zpp-er) die de beschikking heeft over een beschikking geen loonheffing (BGL). Daarnaast moet de zpp-er ten aanzien van de uit het pgb te voeren taken/ werkzaamheden ingeschreven staan in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken.
- p. *Uitvoeringsbesluit*: Uitvoeringsbesluit Jeugdwet 2015;
- q. *Veilig Thuis Drenthe*: het regionale advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet;
- r. *wet*: Jeugdwet.

Artikel 2. Toegang

1. Voor jeugdigen of ouders met een hulpvraag zijn algemene voorzieningen vrij toegankelijk, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige of zijn ouders. De jeugdigen en ouders die menen een beroep te kunnen doen op een algemene voorziening, kunnen zich rechtstreeks wenden tot de betreffende instelling die deze voorziening aanbiedt.
2. Het college bepaalt met inachtneming van de artikel 2.3 van de Jeugdwet bij nadere regels op welke manier in samenspraak met de cliënt wordt vastgesteld of hij voor een individuele voorziening in aanmerking komt.
3. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist, jeugdarts en gecertificeerde instelling naar een jeugdhulpaanbieder, als en voor zover genoemde jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is.

Artikel 3. Hoofddresultaten

1. De individuele voorziening voor jeugdhulp wordt onderscheiden in de domeinen zelfredzaamheid (Z), meedoen (M) en gezond (G).
2. De domeinen zijn verdeeld in de volgende hoofddresultaten:

Z1 zelfstandig wonen
 Z2 financiën op orde
 Z3 omgang met instanties op orde
 Z4 ADL op orde
 Z5 schoon en leefbaar huis
 M1 dagbesteding uitstroom (on)betaald werk
 M2 dagbesteding naar onderwijs
 M3 dagbesteding zinvolle daginvulling
 M4 sociaal netwerk
 M5 maatschappelijke participatie
 M6 dagbesteding/behandeling
 G1 gezondheid en GGZ behandeling
 G2 verslaving
 G3 gezond opgroeien/opvoeden

Artikel 4. Interventieniveaus

1. Ondersteuning wordt ingedeeld in de volgende interventieniveaus:

Interventieniveau 1: universele preventie;

Interventieniveau 2: selectieve preventie;

Interventieniveau 3: kortdurende ondersteuning;

Interventieniveau 4: ambulante generalistisch;

Interventieniveau 5: ambulante specialistisch;

Interventieniveau 6: ambulante intensief specialistisch;

Interventieniveau 7: daghulp;

Interventieniveau 8: verblijf met bed.

2. Ondersteuning op de interventieniveaus 1, 2 en 3 is vrij toegankelijk.

3. Ondersteuning op de interventieniveaus 4, 5, 6,7, en 8 is niet vrij- toegankelijk.

Hoofdstuk 2 Melding, onderzoek en aanvraag

Artikel 5. Melding hulpvraag

1. Een hulpvraag kan door of namens een cliënt vormvrij bij het college worden gemeld.
2. Het college bevestigt (schriftelijk) de ontvangst van de hulpvraag en maakt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen tien werkdagen, een afspraak voor een gesprek.
3. In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk een passende tijdelijke maatregel of vraagt het college een machtiging gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de wet.
4. Jeugdigen en ouders kunnen zich rechtstreeks wenden tot een overige voorziening.

Artikel 6. Vooronderzoek

1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en zijn situatie. In het onderzoek en tijdens het gesprek wordt het volgende beoordeeld:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige of zijn ouders en het probleem of de hulpvraag;
 - b. het gewenste resultaat van het verzoek om jeugdhulp;
 - c. het vermogen van de jeugdige of zijn ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden;
 - d. de mogelijkheden om gebruik te maken van een andere voorziening;
 - e. de mogelijkheden om de hulpvraag te beantwoorden door het inzetten van een algemene voorziening;
 - f. de mogelijkheden om een individuele voorziening te verstrekken;
 - g. de mogelijkheden om te kiezen voor een pgb, waarbij de jeugdige of zijn ouders in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze;
 - h. de wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, wonen of werk en inkomen;
 - i. hoe rekening kan worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders.
2. Voor of tijdens het gesprek verschaft de cliënt aan het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college hiervoor nodig zijn en waarover de cliënt redelijkerwijs de beschikking kan krijgen. De cliënt verstrekt in ieder geval op verzoek een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.
3. Het college kan, met schriftelijke instemming van de jeugdige of zijn ouders, informatie inwinnen bij andere instanties, zoals de huisarts, en met deze in gesprek gaan over de problemen en de meest aangewezen hulp.
4. Het college kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het eerste, tweede en derde lid.

Artikel 7. Gesprek

Het college onderzoekt in een gesprek tussen deskundigen en de jeugdige en/of zijn ouder de hulpvraag.

Artikel 8. Verslag

1. Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek zoals bedoeld in artikel 6 en 7. Het namens het college opgestelde verslag wordt beschouwd als het hulpverleningsplan.
2. Zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen zes weken na de datum van de hulpvraag, verstrekt het college aan de cliënt een hulpverleningsplan, als bedoeld in het eerste lid, van de uitkomsten van het onderzoek, tenzij zij hebben meegedeeld dit niet te wensen.
3. Is de cliënt van mening dat het hulpverleningsplan onvolledig is of onjuistheden bevat, kan hij daarvan schriftelijk medeling doen, onder aanvulling dan wel correctie zoals door hem bedoeld.
4. Het hulpverleningsplan voorziet in de mogelijkheid om door de cliënt in het verslag op eenvoudige wijze aan te laten geven dat deze in aanmerking wenst te komen voor een individuele voorziening.

Artikel 9. Aanvraag individuele voorziening

1. Een aanvraag voor een individuele voorziening is vormvrij.
2. Het college merkt een ondertekend verslag van het onderzoek in ieder geval als aanvraag aan, indien de cliënt dat conform artikel 8, vierde lid in het verslag heeft aangegeven.
3. Binnen 8 weken na de aanvraagdatum volgt een beslissing op de aanvraag overeenkomstig artikel 4:13 van de Algemene wet bestuursrecht.
4. Wanneer er een hulpverleningsplan is opgesteld als bedoeld in artikel 8 volgt een beslissing binnen twee weken na ondertekening van het hulpverleningsplan.
5. Wanneer de beslistermijn als bedoeld in het tweede en derde lid niet gehaald kan worden, wordt de beslistermijn met maximaal 8 weken opgeschort overeenkomstig artikel 4:15 van de Algemene wet bestuursrecht.
6. Het college wijst de jeugdige en/of zijn ouders op de mogelijkheid gebruik te maken van een onafhankelijke vertrouwenspersoon of onafhankelijke cliëntondersteuning.
7. Het college kan nadere regels vaststellen met betrekking tot de procedure voor de aanvraag van een individuele voorziening.

Artikel 10. Ingangsdatum

1. Hoofregel is dat de ingangsdatum van de individuele voorziening gelijk is aan de datum van het besluit.
2. Van het eerste lid kan worden afgeweken:
 - a. Als in de periode tussen de melddatum van de hulpvraag en de datum van het besluit voor het college de noodzaak is gebleken om de individuele voorziening eerder toe te kennen.
 - b. Als vóór de datum van melding van de hulpvraag door de cliënt een voorziening is getroffen en achteraf door het college de noodzaak nog kan worden vastgesteld om eerder toe te kennen.
 - c. In geval van bijzondere omstandigheden kan eerder of later toegekend worden.

Artikel 11. Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of deze als voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe zwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt. Het hulpverleningsplan maakt onderdeel uit van de beschikking.
2. Bij het verstrekken van een individuele voorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
 - a. welke de te verstrekken individuele voorziening is en wat het beoogde resultaat daarvan is;
 - b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
 - c. hoe de voorziening wordt verstrekt, en indien van toepassing, welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn.
3. Bij het verstrekken van een individuele voorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking tevens vastgelegd:

- a. voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend;
- b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
- c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
- d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld, en
- e. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.

Hoofdstuk 3 Jeugdhulp, algemene voorzieningen

Artikel 12. Beschikbare algemene voorzieningen

1. De volgende algemene voorzieningen zijn beschikbaar:
 - a. Informatie en opvoedingsadvies;
 - b. Preventieve opvoedings- en opgroeiondersteuning individueel;
 - c. Preventieve opvoedings- en opgroeiondersteuning groepsgewijs;
 - d. Ondersteuning vanuit het Centrum van Jeugd en Gezin voor:
 - i. kortdurende ondersteuning;
 - ii. thuisbegeleiding;
 - iii. maatschappelijk werk.
 - iv. regie op veiligheid
2. Het college kan nadere regels vaststellen over welke algemene voorzieningen op basis van het eerste lid beschikbaar zijn.

Hoofdstuk 4 Jeugdhulp, individuele voorzieningen

Artikel 13. Voorwaarden en weigeringsgronden voor individuele voorzieningen

1. Jeugdigen of ouders kunnen slechts in aanmerking komen voor een individuele voorziening voor zover:
 - a. zij op eigen kracht, met gebruikelijke zorg of met hulp van andere personen uit het sociale netwerk geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag;
 - b. zij geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag door gebruik te maken van een andere voorziening; of
 - c. zij geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag door gebruik te maken van een algemene voorziening.
2. Het college kan nadere regels stellen ter bepaling van specifieke criteria voor individuele voorzieningen.

Artikel 14. Algemene regels over het pgb

1. De jeugdige of zijn ouders hebben onverminderd artikel 8.1.1 van de wet de mogelijkheid om te kiezen voor een pgb indien de jeugdige of zijn ouders naar oordeel van het college op eigen kracht, al dan niet met hulp uit zijn sociale netwerk, voldoende in staat is te achten tot een redelijke waardering van zijn belangen, en het op een verantwoorde manier uitvoeren van de aan een pgb verbonden taken. Ter beoordeling gelden de volgende voorwaarden:
 - a. De jeugdige of ouder heeft een goed overzicht van de eigen situatie en kan deze houden
 - b. De jeugdige of ouder weet welke regels er horen bij een pgb.
 - c. De jeugdige of ouder kan een overzichtelijke pgb-administratie bijhouden.
 - d. De jeugdige of ouder is in staat te communiceren met de gemeente, zorgverzekeraar of zorgkantoor, de SVB en zorgverleners.

- e. De jeugdige of ouder kan zelfstandig handelen en zelf voor zorgverleners kiezen.
 - f. De jeugdige of ouder kan zelf afspraken maken, bijhouden en zich hier aan houden.
 - g. De jeugdige of ouder kan zelf beoordelen of de zorg uit het pgb het beste mij hem past.
 - h. De jeugdige of ouder kan zelf de zorg regelen met 1 of meer zorgverleners.
 - i. De jeugdige of ouder kan ervoor zorgen dat de zorgverleners die voor hem werken weten wat ze moeten doen.
 - j. De jeugdige of ouder weet wat hij moet doen in zijn rol als werkgever of opdrachtgever van een zorgverlener.
2. Als een jeugdige of ouder de jeugdhulp zelf wenst in te kopen met een pgb, dient zij hierbij aan te geven:
 - a. waarom de hulpvraag niet met ondersteuning van de ouder kan worden opgelost;
 - b. waarom een individuele voorziening in de vorm van ZIN niet passend is;
 - c. waarom een individuele voorziening in de vorm van een pgb gewenst is.
 - d. hoe de kwaliteit van de zorg geborgd wordt.
 3. De persoon aan wie een pgb wordt verstrekt kan de jeugdhulp betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk voor zover het niet gaat om ggz-behandeling.
 4. Het pgb wordt uitbetaald per feitelijk geleverde uren, niet zijnde maandloon.
 5. De volgende kosten zijn uitgesloten voor vergoeding vanuit een pgb:
 - a. kosten voor bemiddeling;
 - b. kosten voor tussenpersonen of belangenbehartigers;
 - c. kosten voor het voeren van een pgb-administratie;
 - d. kosten voor ondersteuning bij het aanvragen en beheren van een pgb;
 - e. kosten voor feestdagenuitkering en een eenmalige uitkering;
 - f. vervoerskosten als hiervoor geen beschikking afgegeven zal worden;
 - g. alle zorg -en ondersteuningskosten die onder een andere wet dan de Jeugdwet vallen;
 6. Aan het pgb zijn de volgende verplichtingen verbonden:
 - a. Het pgb mag niet worden besteed aan een voorziening die voor de jeugdige of zijn ouder algemeen gebruikelijk wordt geacht;
 - b. Het pgb moet binnen drie maanden na toekenning zijn aangewend voor bekostiging van het resultaat waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden. In geval van een woonvoorziening kan van deze termijn worden afgeweken in overleg met het college.
 7. De jeugdige of ouder aan wie een pgb is toegekend sluit met de aanbieder een zorgovereenkomst volgens een verplicht format van de Sociale Verzekeringsbank (SVB), waarin onder andere afspraken zijn opgenomen over de wijze van declareren.
 8. In de zorgovereenkomst, als bedoeld in het zevende lid, sluit de aanbieder zich aan bij de afspraken die zijn gemaakt in het hulpverleningsplan over de kwaliteit en het resultaat van de jeugdhulp.
 9. De jeugdige of zijn ouder aan wie een pgb is toegekend, zorgt er voor dat een aanbieder op wie het Arbeidstijdenbesluit niet van toepassing is niet meer dan veertig uur in één week voor hem werkzaamheden verricht;
 10. Het college kan nadere regels vaststellen over de aan het pgb verbonden voorwaarden en verplichtingen.

Artikel 15. Hoogte Persoonsgebonden budget

1. De hoogte van het pgb tarief voor een individuele voorziening op grond van de Jeugdwet, inclusief vervoer, is voor een professional, niet zijnde een persoon uit het sociale netwerk:
 - a. begeleiding € 33,84 per uur;
 - b. dagopvang/dagbesteding € 46,88 per dagdeel;
 - c. logeren € 163,10 per etmaal;
2. De hoogte van het pgb tarief voor een individuele voorziening op grond van de Jeugdwet is voor ondersteuning uit het sociale netwerk, inclusief vervoer:
 - a. begeleiding € 21,60 per uur;
 - b. dagopvang/dagbesteding € 28,30 per dagdeel;
 - c. logeren € 60,91 per etmaal;
3. De bedragen worden jaarlijks geïndexeerd aan de hand van het cao-loonindexcijfer van de sector overheid en zorg van november, zoals gepubliceerd door het Centraal bureau voor de statistiek.

Hoofdstuk 5 Kwaliteit, toezicht en handhaving

Artikel 16. Verhouding prijs en kwaliteit jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen

Bij het vaststellen van de tarieven voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kindbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, houdt het college rekening met:

- a. de aard en omvang van de te verrichten taken;
- b. de voor de sector toepasselijke cao-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie;
- c. een redelijke toeslag voor overheadkosten;
- d. een voor de sector passende mate van non-productiviteit van het personeel door verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;
- e. kosten voor bijscholing van het personeel.

Artikel 17. Voorkoming, bestrijding en oneigenlijk gebruik

1. Het college zorgt voor een rechtmatige en doelmatige uitvoering van de wet, waaronder de bestrijding van misbruik, oneigenlijk gebruik en niet-gebruik van deze wet.
2. Het college informeert cliënten of hun vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een individuele voorziening of pgb zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.
3. De gemeenteraad stelt een handhavingsbeleidskader vast, waarin beleidsuitgangspunten en prioriteiten worden aangegeven.
4. Het college stelt nadere uitvoering van de handhaving een handhavingsuitvoeringsplan vast met inachtneming van het gestelde in het handhavingsbeleidskader.
5. Dit handhavingsuitvoeringsplan omvat in elk geval de wijze van preventie en bestrijding van fraude, oneigenlijk gebruik en misbruik en niet-gebruik van de wet alsmede welke handhavingsinstrumenten daartoe worden ingezet en de wijze waarop deze worden toegepast.
6. Het college rapporteert één keer per jaar aan de gemeenteraad over de uitvoering, de resultaten en de effecten op het gebied van handhaving in relatie tot de beleidsuitgangspunten en –prioriteiten zoals vastgelegd in het handhavingsbeleidskader.
7. Voor de uitvoering wijst het college een toezichthoudend ambtenaar aan.

Artikel 18. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

1. Degene aan wie krachtens deze verordening een individuele voorziening is verstrekt, is verplicht op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling te doen van feiten en omstandigheden waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening.
2. Het college kan een besluit, genomen op grond van deze verordening, herzien of intrekken als het college vaststelt dat:
 - a. de jeugdige en/of zijn ouder onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
 - b. de jeugdige en/of zijn ouder niet langer op de individuele voorziening of op het pgb zijn aangewezen;
 - c. de individuele voorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten;
 - d. de jeugdige en/of zijn ouder niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het pgb, of
 - e. de jeugdige en/of zijn ouder de individuele voorziening of het pgb niet gebruiken of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd.
3. Als het college een besluit op grond van het tweede lid heeft herzien of ingetrokken, kan het college de geldswaarde vorderen van de teveel of ten onrechte genoten individuele voorziening of het teveel of ten onrechte genoten pgb.
4. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen zes maanden niet is aangesproken voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden, tenzij dit de jeugdige of zijn ouders niet is aan te rekenen.
5. Het college maakt afspraken met aanbieders van voorzieningen over de facturatie en accountantscontrole, zodat declaraties en uitbetalingen in overeenstemming zijn met de contractuele afspraken, de leveringsopdracht en de geleverde prestaties.

6. Het college onderzoekt ter bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik en (onterecht) niet-gebruik van de wet en uit oogpunt van kwaliteit van de geleverde zorg, al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's.
7. Het college kan, al dan niet op basis van signalen, onderzoeken of de verstrekte voorzieningen worden gebruikt of besteed ten behoeve van het beoogde resultaat waarvoor ze verstrekt zijn.

Artikel 19. Opschorting betaling uit het pgb

Het college kan de Sociale verzekeringsbank verzoeken tot een geheel of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor ten hoogste dertien weken. Dit kan alleen gemotiveerd als er ten aanzien van een cliënt een ernstig vermoeden is dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 8.1.4, eerste lid onder a, d of e van de wet of een wijziging die duidelijk van invloed is op de toegekende voorziening. Het college stelt de cliënt schriftelijk op de hoogte van dit verzoek.

Hoofdstuk 6: Klachten, medezeggenschap en inspraak

Artikel 20. Klachtregeling

1. Het college stelt een regeling vast voor de afhandeling van klachten ten aanzien van de bejegening door ambtenaren bij de uitvoering van deze verordening.
2. Aanbieders stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van cliënten ten aanzien van alle voorzieningen.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders, en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.
4. Het college kan besluiten één of meerdere van de in dit artikel genoemde eisen niet of anders aan de aanbieder te stellen, indien deze niet proportioneel is in relatie tot de omvang van de organisatie van de aanbieder of de aard of omvang van de opdracht.

Artikel 21. Betrekken van ingezetenen bij het beleid

1. Het college betreft ingezetenen van de gemeente, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers daaronder begrepen de advies raden, bij de voorbereiding van het beleid betreffende jeugdhulp, overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.
2. Het college stelt ingezetenen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.
4. Het college kan nadere regels stellen ter uitvoering van het tweede en derde lid.

Hoofdstuk 7: Slotbepalingen

Artikel 22. Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de cliënt en/of zijn ouder afwijken van de bepalingen van deze verordening indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 23. Intrekking oude verordening en overgangsrecht

1. De 'Verordening Wmo en Jeugdhulp 2018 gemeente Midden-Drenthe' wordt ingetrokken voor de onderdelen die betrekking hebben op de Jeugdhulp met ingang van 15 oktober 2020.
2. Een cliënt die op grond van de 'Verordening Wmo en Jeugdhulp 2018 gemeente Midden-Drenthe', recht heeft op een individuele voorziening, waarvoor deze verordening een overeenkomstige bepaling kent die voor de cliënt nadeliger is, behoudt tot 1 maart 2021 het recht op de reeds toegekende voorziening.
3. Aanvragen die zijn ingediend onder de onder het eerste lid genoemde verordening en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld met inachtneming van die verordening.
4. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de in het eerste lid genoemde verordening, wordt beslist met inachtneming van die verordening.

Artikel 24. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 15 oktober 2020.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: 'Verordening jeugdhulp Midden-Drenthe 2020'.

*Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad,
gehouden op 24 september 2020
de griffier, de voorzitter,
C.A.M. Bodewes M.F.V. Damsma*

Toelichting

Algemeen

Deze verordening geeft uitvoering aan de Jeugdwet. De Jeugdwet kent een voorzieningenplicht voor de gemeente; de jeugdhulpplicht. Deze houdt kort gezegd in dat de gemeente (het college) een jeugdhulpvoorziening moet treffen als de jeugdige of zijn ouders dit nodig hebben bij problemen met het opgroeien, de zelfredzaamheid of deelname aan de maatschappij. De aard en omvang van deze voorzieningenplicht wordt in beginsel door de gemeente bepaald (maatwerk). Het doel van het jeugdzorgstelsel blijft ook na de decentralisatie van het Rijk naar de gemeente onverminderd overeind: jeugdigen en ouders krijgen waar nodig tijdig bij hun situatie passende hulp, met als beoogd resultaat ervoor te zorgen de eigen kracht van de jeugdige te versterken en zorgen het probleemoplossend vermogen van het gezin te verbeteren.

De Jeugdwet schrijft in de artikelen 2.9, 2.10 en 2.12 voor dat de gemeenteraad per verordening in ieder geval regels opstelt:

- over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en algemene (vrij toegankelijke) voorzieningen;
- met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
- over de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, werk en inkomen;
- over de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget (pgb) wordt vastgesteld;
- voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of persoonsgebonden budget, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de Jeugdwet;
- over de wijze waarop ingezetenen worden betrokken bij de uitvoering van de Jeugdwet;
- ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan.

Artikel 2.9 van de Jeugdwet is niet uitputtend geformuleerd en biedt derhalve ruimte om met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens de Jeugdwet nog andere regels te stellen. Daarnaast kan de

gemeenteraad op grond van artikel 8.1.1 lid 3 van de wet bepalen onder welke voorwaarden de persoon aan wie een persoonsgebonden budget (pgb) wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot zijn sociale netwerk.

Algemene en individuele voorzieningen

In de verordening is onderscheid gemaakt tussen algemene (vrij toegankelijke) en individuele (niet vrij toegankelijke) voorzieningen op het gebied van jeugdhulp. Voor een deel van de hulpvragen zal volstaan kunnen worden met een algemene voorziening. Hier kunnen de jeugdige of zijn ouders gebruik van maken zonder dat zij daarvoor een verwijzing of een besluit van de gemeente nodig hebben. De jeugdige of zijn ouders kunnen zich voor deze jeugdhulp dus rechtstreeks tot de jeugdhulpaanbieder wenden. Een individuele voorziening zal vaak betrekking hebben op meer gespecialiseerde zorg. Voor deze vormen van hulp zal eerst beoordeeld moeten worden of de jeugdige of zijn ouders deze hulp daadwerkelijk nodig hebben of dat er eenvoudiger een beroep gedaan kan worden op een algemene vrij toegankelijke voorziening. In deze verordening zijn de beschikbare algemene en individuele voorzieningen uitgewerkt.

Toeleiding naar de jeugdhulp

De toeleiding naar jeugdhulp kan op verschillende manieren plaatsvinden. Dit kan via de gemeente, na verwijzing via een huisarts, medisch specialist of jeugdarts, via Veilig Thuis Drenthe of via Gecertificeerde Instellingen (GI), rechter, openbaar ministerie (OM) of Justitiële Jeugdinrichting (JJI)

Toegang jeugdhulp via de gemeente

Een hulpvraag van een jeugdige of zijn ouders kan binnenkomen via het Centrum voor Jeugd -en Gezin, het CJG. Dit team zal dan onderzoeken of en zo ja, welke jeugdhulp nodig is. Is een individuele voorziening nodig, dan geeft het college (althans het multidisciplinair overleg (MDO) namens het college) daartoe een besluit af. Het MDO baseert haar besluit op een door Noord -en Midden Drenthe opgestelde resultaten Matrix (Artikel 3 en 4 van deze verordening). Nadat de jeugdige en/of zijn ouder akkoord zijn gegaan met het hulpverleningsplan, gaat het voor besluitvorming naar het MDO (zorgcoördinator, jeugdarts, jeugdpsychiater en gedragswetenschapper).

Toegang via de huisarts, de jeugdarts of de medisch specialist

De Jeugdwet regelt daarnaast dat de jeugdhulp toegankelijk is na een verwijzing door de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist. In de praktijk zullen de huisarts, medisch specialist en jeugdarts vaak niet bepalen welke specifieke vorm van hulp nodig is, maar verwijzen naar een van de jeugdhulpaanbieders die de gemeente heeft ingekocht. De jeugdhulpaanbieder beoordeelt vervolgens op basis van zijn professionele autonomie de behandelvorm, de omvang en de duur van de voorziening. Daarbij dient de jeugdhulpaanbieder zich te houden aan de afspraken die hij daarover met de gemeente heeft gemaakt in het kader van zijn contract- of subsidierelatie, en met de regels die daarover zijn vastgelegd in deze verordening.

Toegang via Veilig Thuis Drenthe

Ook Veilig Thuis Drenthe is een toegang tot (onder andere) jeugdhulp. Veilig Thuis Drenthe geeft advies over vermoedens en gevallen van huiselijk geweld en kindermishandeling, onderzoekt indien nodig op basis van een melding of er sprake is van kindermishandeling, motiveert zo nodig ouders tot accepteren van jeugdhulp en legt daartoe contacten met de hulpverlening.

Toegang via de gecertificeerde instelling, de kinderrechter, het openbaar ministerie en de directeur of de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting

In het kader van de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering kan de gecertificeerde instelling zelfstandig bepalen dat jeugdhulp nodig is (artikel 3.5 lid 1 van de Jeugdwet). Bij jeugdreclassering heeft niet alleen de gecertificeerde instelling deze bevoegdheid, maar kunnen ook andere instanties besluiten dat jeugdhulp nodig is. Deze andere instanties zijn de rechter, de officier van justitie, de directeur van de justitiële jeugdinrichting (JJI), en de selectiefunctionaris van de justitiële jeugdinrichting (JJI).

De gemeente is er verantwoordelijk voor dat de jeugdhulp wordt ingezet die deze instanties nodig achten ter uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering. De gemeente heeft dus een leveringsplicht (artikel 2.4 lid 2 onderdeel b van de Jeugdwet). Wel geldt als uitgangspunt dat rekening wordt gehouden met de jeugdhulp die de gemeente heeft ingekocht.

Wetstechnisch

In de verordening is ervoor gekozen om wat in de Jeugdwet is geregeld niet in de verordening op te nemen, tenzij het de duidelijkheid bevordert en de wet dit vereist.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1.

algemene voorziening:

Een algemene voorziening is een voorziening die vrij toegankelijk is voor degene die zich hiertoe wendt voor ondersteuning of hulp. De Jeugdwet spreekt in artikel 2.9 onderdeel a van 'overige voorziening'. In de memorie van toelichting op de wet spreekt de wetgever echter over een 'algemene' of 'vrij toegankelijke voorziening'. Ook de praktijk spreekt vaak over algemene dan wel vrij toegankelijke voorzieningen. Omdat 'algemene voorziening' de meest gangbare term is en bovendien ook binnen de Wmo 2015 wordt gehanteerd, is deze overgenomen in de verordening.

andere voorziening:

Een andere voorziening is een voorziening die de jeugdige kan ontvangen op grond van een andere wet dan de Jeugdwet, bijvoorbeeld de Wmo 2015, de Zorgverzekeringswet (Zvw) of de Wet langdurige zorg (Wlz).

gesprek:

Het gesprek is het mondelinge contact bij het onderzoek naar de hulpvraag waarin het college met degene die jeugdhulp vraagt zijn gehele situatie bespreekt ten aanzien van de ondervonden problemen, de gevolgen en de gewenste resultaten van de te kiezen oplossing. Dit kunnen in de praktijk ook meerdere gesprekken zijn. De uitvoering van deze gesprekken wordt door het college gemandateerd aan het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG). Dit mag op grond van de algemene regels van de Awb.

hulpverleningsplan:

Het hulpverleningsplan is het resultaat van het onderzoek dat de gemeente uitvoert naar de hulpvraag van jeugdigen of zijn ouders. Het plan beschrijft de bijdragen die zowel het college, de hulpvrager als het sociale netwerk gaan leveren om gezamenlijk een oplossing te bieden voor de hulpvraag. Wanneer er sprake is van een PGB wordt ook het plan van de jeugdige en/of zijn ouders over de inkoop van kwalitatieve zorg verwerkt in het hulpverleningsplan.

sociaal netwerk:

Tot het sociale netwerk worden gerekend de personen uit de huiselijke kring (o.a. (ex-)partners, gezinsleden, familieleden of mantelzorgers) en andere personen met wie iemand een sociale relatie onderhoudt. Met dat laatste worden personen bedoeld met wie de jeugdige of zijn ouders regelmatig contacten onderhoudt, zoals burens, medeleden van een vereniging etc. Het begrip 'sociaal netwerk' komt ook voor in de Wmo 2015. Bij de uitvoering van de Jeugdwet wordt aangesloten bij deze begripsomschrijving. Veilig Thuis Drenthe:

In de Jeugdwet wordt het begrip 'advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling' gebruikt. Inmiddels is hiervoor de naam Veilig Thuis Drenthe in de plaats gekomen. In de verordening wordt daarom laatstgenoemde term gebruikt.

De overige definities spreken voor zich.

Het aantal definities van artikel 1 is beperkt omdat de wet (in artikel 1.1) al een flink aantal definities kent die ook bindend zijn voor deze verordening. Enkele definities zijn herhaald voor de werkbaarheid van de verordening.

Artikel 2.

Op grond van de Jeugdwet – artikel 2.9 onder a – stelt de gemeente bij verordening in ieder geval regels over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en vrij toegankelijke voorzieningen, met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening. Deze bepaling regelt de toegang van jeugdhulp via de gemeente en is opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen. Omdat de jeugdwet geen procedurele bepalingen kent is ook in deze verordening de procedure uitgewerkt (hoofdstuk 2).

In het eerste lid is geregeld dat algemene voorzieningen vrij toegankelijk zijn. Dit lid moet gelezen worden in combinatie met artikel 12 uit deze verordening waarin een opsomming is gemaakt van de beschikbare algemene voorzieningen in de gemeente.

Daar waar in deze verordening niets is geregeld kan het college met nadere regels (tweede lid) over de toegang (beleids)regels opstellen.

Artikel 3 en 4.

Dit artikel geeft een nadere uitwerking van de delegatiebepaling van artikel 2.9, onder a van de Jeugdwet, waarin is bepaald dat de gemeente bij verordening de regels vaststelt over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp) voorzieningen.

De wetgever heeft in de Jeugdwet geen definitie van een voorziening opgenomen, maar geeft wel in de memorie van toelichting aan dat de door de gemeente te treffen jeugdhulpvoorziening zowel een algemene, vrij toegankelijke voorziening kan zijn als een individuele voorziening. Voorzieningen in de zin van de Jeugdwet zijn gerelateerd aan de driedelige wettelijke definitie van jeugdhulp in artikel 1.1 van de Jeugdwet:

1°. ondersteuning van en hulp en zorg, niet zijnde preventie, aan jeugdigen en hun ouders bij het verminderen, stabiliseren, behandelen en opheffen van of omgaan met de gevolgen van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige, opvoedingsproblemen van de ouders of adoptie gerelateerde problemen;

2°. het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijk verkeer en van het zelfstandig functioneren van jeugdigen met een somatische, verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking, een chronisch

psychisch probleem of een psychosociaal probleem en die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, en

3°. het ondersteunen bij of het overnemen van activiteiten op het gebied van de persoonlijke verzorging gericht op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid bij jeugdigen met een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking of een somatische of psychiatrische aandoening of beperking, die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, met dien verstande dat de leeftijdsgrens van achttien jaar niet geldt voor jeugdhulp in het kader van jeugdstrafrecht en pleegzorg.

Een voorziening kan derhalve een breed spectrum van verschillende soorten ondersteuning, hulp en zorg omvatten. Een beschrijving is gewenst omdat de wetgever gemeenten opdraagt ervoor te zorgen dat de burger zich een beeld kan vormen van de voorzieningen in het kader van jeugdhulp.

In deze artikelen worden de interventieniveaus en de resultaten nader beschreven en uitgewerkt.

Artikel 5.

Een ieder kan zich bij het college melden. In de meeste gevallen zal dat door de ouder van de jeugdige zijn al dan niet samen met zijn zoon of dochter. Een melding moet op de eerste plaats te kwalificeren zijn als een behoefte aan jeugdhulp. Een verzoek om informatie en advies is geen melding. Verwezen wordt naar de begripsbepaling van de verordening. Dit is van belang omdat een melding leidt tot een gesprek. Het college bevestigt de ontvangst van de melding. Hierbij geldt dat de ontvangst niet mondeling bevestigd wordt aan de jeugdige of zijn ouder. Na de melding start het college het onderzoek.

Artikel 6.

Deze bepaling is opgenomen om een zorgvuldige procedure te waarborgen en te zorgen dat jeugdigen en hun ouders goed worden geïnformeerd. Dit artikel dient ter voorbereiding van het onderzoek waarbij de daarvoor relevante bekende gegevens in kaart worden gebracht.

De regels met betrekking tot privacy van betrokkenen en gegevensuitwisseling die gelden op grond van de wet en de Algemene verordening gegevensbescherming zijn hierop overeenkomstig van toepassing. Indien gegevens nodig zijn waartoe het college geen toegang heeft in verband met de privacyregels, kan het college de jeugdige of zijn ouders vragen om toestemming. Het vooronderzoek kan afhankelijk van de inhoud van de melding meer of minder uitgebreid zijn en omvat ook de uitnodiging voor het gesprek.

Als de gemeente al een dossier heeft van de jeugdige of zijn ouders en de jeugdige of zijn ouders geven toestemming dit dossier te gebruiken, kan een vooronderzoek achterwege blijven. Een gesprek over de acute hulpvraag is dan in de regel nog wel nodig.

Artikel 7.

Het is van groot belang dat het onderzoek in goede samenspraak met de jeugdige en zijn of haar ouder plaatsvindt. Alleen dan kan goed in kaart worden gebracht wat iemands problemen zijn, wat zijn leefomstandigheden betreffen en hoe zijn sociale omgeving (gezin en sociaal netwerk) eruit ziet en wat de mogelijke oplossingen voor de problemen zijn.

Indien de jeugdige of zijn ouders al bij de gemeente bekend zijn, zullen een aantal zaken niet meer uitgediept hoeven te worden en zal bijvoorbeeld alleen kunnen worden gevraagd of er nog nieuwe ontwikkelingen zijn. Komen een jeugdige of zijn ouders voor het eerst bij de gemeente, dan zal het gesprek dienen om een totaalbeeld van de jeugdige of zijn ouders en hun situatie te krijgen.

Bij het gesprek kunnen ook andere personen dan de jeugdige aanwezig zijn. Denk bijvoorbeeld aan een eventuele mantelzorger of andere personen uit diens sociale netwerk. Het kan zijn dat daarvoor meerdere gesprekken nodig zijn, dat is afhankelijke van het individuele geval. In het gesprek wordt in samenspraak met de jeugdige en/of ouder bekeken of er een voorziening getroffen moet worden en welke voorziening dit dan zou moeten zijn. Benadrukt moet wel worden dat de eigen kracht van jeugdigen en ouders voorop gesteld wordt. Overeenkomstig het in de considerans van de Jeugdwet en uitgangspunt in deze verordening geldt dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt.

Uit het gesprek tussen de jeugdige, zijn ouders en de hulpverlener kan naar voren komen dat er al professionals vanuit andere domeinen betrokken zijn. In dat geval kan de consulent ervoor kiezen informatie op te vragen namens en met instemming van de jeugdige of zijn ouders. Ook kan ervoor gekozen worden gezamenlijk het gesprek aan te gaan met deze andere professionals of kan de jeugdige of ouder zelf voor de nodige informatie uit deze domeinen zorgen. Wanneer dit de enige mogelijkheid is om een zorgvuldig onderzoek naar de aanvraag te doen, is het zelfs in zekere zin verplicht. In artikel 8.1.2 lid 3 van de Jeugdwet is een medewerkingsplicht opgenomen. De jeugdige en zijn ouders zijn verplicht aan het college desgevraagd de medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van de Jeugdwet.

Wanneer er redenen zijn, bijvoorbeeld de jeugdige of zijn ouders zijn al genoegzaam bekend bij de gemeente, dan is het mogelijk om af te zien van het gesprek. Dit gaat altijd in overleg met de jeugdige of zijn ouders.

Artikel 8.

De uitkomst van het onderzoek naar de hulpvraag wordt schriftelijk vastgelegd in een hulpverleningsplan. Uit het plan moet blijken welke beoogde resultaten er zijn opgesteld, hoe die gerealiseerd gaan worden en welke bijdragen daarin van alle partijen verwacht wordt. De onderzoeksvragen van artikel 6 moeten ook terugkomen in het hulpverleningsplan.

De weergave van de uitkomsten van het onderzoek variëren. Zo zal de weergave van het onderzoek bijvoorbeeld heel beperkt kunnen zijn als de uitkomst is dat een individuele voorziening niet noodzakelijk is. Bij meer complexe onderzoeken zal een uitgebreidere weergave noodzakelijk zijn. Wanneer de noodzaak van een individuele voorziening is vastgesteld, wordt naar aanleiding van het gesprek (de gesprekken) altijd een hulpverleningsplan opgesteld, waarin de gemaakte afspraken en de verplichtingen die daaruit voortvloeien zijn vastgelegd. Het is in dat geval passend dat het college en de jeugdige of zijn ouders dit plan ondertekenen.

De jeugdige en/of zijn ouders ontvangen binnen 6 weken de uitkomsten van het onderzoek, tenzij zij dat niet wensen. Hieraan kunnen door de jeugdige of zijn ouders nog opmerkingen of aanvullingen gedaan worden. Dit kan op het hulpverleningsplan, maar met een brief of email. Een goede weergave maakt het voor de gemeente inzichtelijk om een juiste beslissing te nemen op een aanvraag en draagt bij aan een inzichtelijke communicatie met de jeugdige en/of zijn ouders.

Een ondertekend hulpverleningsplan wordt aangemerkt als aanvraag.

Artikel 9.

De aanvraag kan vormvrij worden ingediend. Dit mag dus zowel mondeling (via telefoon of gesprek) als schriftelijk (via brief, aanvraagformulier of mail). In ieder geval wordt het ondertekende hulpverleningsplan als aanvraag aangemerkt.

Voor de aanvraag gelden de algemene regels van de algemene wet bestuursrecht. Om toch meer kaders te geven is in dit artikel opgenomen wat aangemerkt kan worden als aanvraag. De aanvraag is vormvrij, maar voordat de hulpvraag als aanvraag aangemerkt kan worden dient duidelijk te zijn welke hulpvraag er voor ligt. In de basis is vereist dat er een hulpverleningsplan is opgesteld. Wettelijk gezien is dit echter geen vereiste voor de aanvraagprocedure en kan op elke wijze een aanvraag ingediend worden. Mits overeenkomstig artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht duidelijk is dat er sprake is van een aanvraag.

Wanneer er geen hulpverleningsplan is opgesteld en er toch een verzoek ligt voor een aanvraag/hulp dient, wanneer de hulpvraag duidelijk is, de aanvraag in behandeling genomen te worden. Uitgangspunt en streven is dat er altijd een hulpverleningsplan opgesteld wordt.

Ook voor de beslistermijn geldt de Algemene wet bestuursrecht. Hierin is opgenomen dat een aanvraag binnen een redelijke termijn moet zijn afgehandeld. Volgens vaste jurisprudentie is dit acht weken na de datum van aanvraag. Deze periode moet dan ook worden aangehouden. Is deze beslistermijn niet haalbaar dan bestaat er overeenkomstig artikel 4:15 van de Awb de mogelijkheid om de beslistermijn met een redelijke termijn op te schorten. Ook hiervoor geldt een opschortingstermijn van 8 weken.

Vertrouwenspersoon en/of cliëntondersteuning

Cliëntondersteuning wordt omschreven als onafhankelijke ondersteuning met informatie, advies en algemene ondersteuning die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, preventieve zorg, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen (artikel 1.1.1 Wmo 2015). De Jeugdwet kent een soortgelijke bepaling niet. Maar het ligt voor de hand om de jeugdige en de ouders ook voor het onderzoek naar aanleiding van een jeugdhulpvraag te informeren over de mogelijkheid om te worden bijgestaan door een kosteloze en onafhankelijke cliëntondersteuner. Het gaat in alle gevallen om onafhankelijke ondersteuning ten behoeve van de jeugdige en/of oude waarbij het belang van de jeugdige uitgangspunt moet zijn. Na de melding informeert het college de cliënt en/of diens mantelzorg over deze mogelijkheid. Het college biedt deze cliëntondersteuning aan, maar de jeugdige of zijn ouder moeten zich ook kunnen laten bijstaan door andere (externe) ondersteuners. Denk aan een bestaande cliënten- of belangenorganisatie. Van belang is verder nog dat de gemeente er zorg voor moet dragen dat cliëntondersteuning en het beslissen op een aanvraag niet in één hand kunnen liggen. De cliëntondersteuner dient immers onpartijdig te zijn en alleen in het belang van de jeugdige of zijn ouder te handelen.

Artikel 10.

Eerste lid:

De Jeugdwet bepaalt niet wat de ingangsdatum van een voorziening is. Evenmin is dit een van de onderwerpen die in de Jeugdverordening moet worden geregeld. Desalniettemin is het raadzaam om in de verordening hierover regels vast te leggen om kaders te scheppen voor de inwoners. Hierbij kan vooralsnog het beste aansluiting gezocht worden bij de regels van WMO 2015 en de daarbij behorende afspraken van de Rechtbank en de Centrale Raad van Beroep.

Onder de WVG overwoog de CRvB het volgende: "in aanmerking genomen dat noch de Wvg noch de Verordening een regeling omtrent de ingangsdatum van voorzieningen bevat en dat dit onderwerp ook niet behoort tot de materie welke ingevolge artikel 5, eerste lid, van de WVG bij verordening geregeld dient te worden, stelt de Raad vast dat het bepalen van die ingangsdatum is overgelaten aan de discretie van gedaagde en dat het door hem in dat kader gevoerde beleid door de rechter slechts met terughou-

dendheid kan worden getoetst" (CRvB 08-10-1999, nr. 98/684 WVG). Onder de Wmo 2007 gaat de CRvB ook akkoord met een vaste gedragslijn van het college (CRvB 21-02-2014, ECLI:NL:CRVB:2014:567). De CRvB heeft in haar uitspraken bevestigd dat de toekenning (datum besluit) als ingangsdatum gehanteerd kan worden (CRvB 08-10-1999, nr. 98/684 WVG). Afwijkend is de uitspraak van de rechtbank Limburg, die met verwijzing naar de systematiek van de Awb oordeelt dat voor wat betreft de ingangsdatum aansluiting moet worden gezocht bij de aanvraagdatum (Rechtbank Limburg 21-06-2016, ECLI:NL:RBLIM:2016:5290). Ook in de uitspraak van de rechtbank Den Haag wordt aangesloten bij de datum van de aanvraag (Rechtbank Den Haag 25-04-2019, ECLI:NL:RBDHA:2019:4153). De Rechtbank Amsterdam heeft geoordeeld, dat het beleidsuitgangspunt van de gemeente, dat de maatwerkvoorziening ingaat vanaf het moment dat de indicatie is gesteld, niet in strijd is met de Wmo 2015 (Rechtbank Amsterdam 16-11-2018, ECLI:NL:RBAMS:2018:8174).

De einddatum van een voorziening is niet automatisch de ingangsdatum van een nieuwe voorziening. Uit CRvB 21-02-2014, ECLI:NL:CRVB:2014:567 blijkt dat het de verantwoordelijkheid van de cliënt zelf is om tijdig een nieuwe aanvraag in te dienen, zodat de nieuwe voorziening aansluit op de oude.

Tweede lid:

Uit rechtspraak m.bt. de Wmo 2007 blijkt dat de ingangsdatum van een voorziening kan afwijken van de datum van het besluit als de bijzondere omstandigheden van het geval daar aanleiding toe geven.

Geen bijzondere omstandigheid:

- Vanwege de aanwezigheid van mantelzorg is niet gebleken dat belanghebbende bij thuiskomst uit het ziekenhuis tot de toekenningsdatum feitelijk van huishoudelijke hulp is verstoken (Rechtbank Arnhem 17-03-2011, nr. 10/4227).
- Voor zover belanghebbende heeft bedoeld een beroep te doen op het vertrouwensbeginsel, kan dat beroep niet slagen nu niet is gebleken van een schriftelijke, ongeclausuleerde ondubbelzinnige toezegging waaraan belanghebbende het vertrouwen kon ontnemen dat het college een aansluitend indicatiebesluit zou nemen (Rechtbank Amsterdam 25-05-2011, nrs. AWB 09/2837 WMO e.a.).
- Het enkele overschrijden van de beslistermijn leidt er volgens de CRvB niet toe dat het college de ingangsdatum van de voorziening met terugwerkende kracht moet vaststellen op de einddatum van de beslistermijn. Als een beschikking op een aanvraag niet tijdig wordt gegeven kan de belanghebbende gebruik maken van de mogelijkheden die artikel 6:2 en 4:17 Awb (fictieve weigering en dwangsom) bieden (CRvB 21-02-2014, ECLI:NL:CRVB:2014:567).

Wel een bijzondere omstandigheid:

- Volgens de rechtbank blijkt uit het rapport dat is opgemaakt naar aanleiding van de aanvraag dat er geen twijfel was over de noodzaak van de kosten. De rechtbank gaat er dan ook vanuit dat de noodzaak op de aanvraagdatum reeds vaststond. In deze situatie is er naar het oordeel van de rechtbank aanleiding om de weigeringsgrond, dat er geen voorziening wordt toegekend voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die voorafgaand aan de datum van het besluit zijn gemaakt, buiten toepassing te laten. Met toepassing van de hardheidsclausule wordt de gevraagde voorziening met terugwerkende kracht met ingang van de datum van aanvraag toegekend (Rechtbank Breda 25-02-2011, nr. 10/93).
- Duidelijk is dat daadwerkelijk hulp, zorg en ondersteuning is verleend. De Wmo 2015 verzet zich niet tegen het verlenen van een pgb met terugwerkende kracht (Rechtbank Zeeland-West-Brabant 10-8-2017, nr. AWB 16_9295 AWB).

Kortom de jurisprudentie geeft een richtlijn en/of kader maar geen eenduidige werkwijze. Voor de helderheid richting onze inwoners is daarom dit artikel over de uitzonderingen op de ingangsdatum in de verordening opgenomen.

Artikel 11.

De jeugdige en/of zijn ouder moet op basis van de beschikking die hij ontvangt de informatie krijgen die nodig is om zijn rechtspositie te bepalen en te begrijpen. Hiervoor is nodig dat de beschikking de jeugdige of zijn ouder goed en volledig informeert. In dit artikel zijn de essentialia opgenomen die in ieder geval in de beschikking moeten worden opgenomen.

Eerste lid:

Dit lid omschrijft wat het besluit tot toekenning van een maatwerkvoorziening in ieder geval moet omvatten.

NB. Daarnaast geldt uiteraard ook de Algemene wet bestuursrecht. De eisen die deze wet aan beschikkingen stelt zijn niet in de verordening opgenomen.

Tweede lid:

Bij toekenning in natura wordt de toegekende voorziening omschreven. Belangrijk daarbij is dat het beoogde resultaat wordt benoemd, vanaf welke datum de jeugdige recht heeft op de voorziening en voor welke duur deze is toegekend. De beschikking bevat tevens een verwijzing naar het hulpverleningsplan, dat onderdeel uitmaakt van de beschikking.

Derde lid:

Als een individuele voorziening wordt toegekend in de vorm van een pgb wordt eveneens hetgeen in het tweede lid staat opgenomen in de beschikking. Aanvullend daarop benoemt het besluit de eisen die gelden voor de besteding van het pgb, de hoogte ervan en waar de hoogte op is gebaseerd en de wijze waarop de pgb-houder verantwoording aflegt over de besteding ervan.

De financieel-administratieve afhandeling van het pgb gebeurt verplicht voor alle pgb-houders door de SVB. De budgethouder heeft een trekkingsrecht. Alle bestedingen worden door de SVB bijgehouden en zijn inzichtelijk voor de budgethouders en gemeente. De verantwoording is daarmee voor budgethouders eenvoudiger, dan voorheen. De gemeente toetst vooral vooraf. Het geld kan alleen besteed worden aan wat is afgesproken (toets SVB bij betalen facturen). Gemeenten hebben steeds inzage in de bestedingen.

Toegekende ondersteuning wordt door de medewerkers van de gemeente geëvalueerd. Dat betekent dat met betrokkenen gesproken wordt over de beoogde resultaten en of de ondersteuning daaraan bijdraagt. Dit gebeurt ook bij het toekennen van een pgb.

Naast de verantwoording over het bestede bedrag aan de SVB, vragen wij de budgethouders, om in de (tussen)evaluatie ook aan te geven wat de behaalde resultaten zijn met het persoonsgebonden budget en de daaraan verbonden voorwaarden, waaronder de vraag of de ingekochte ondersteuning aan de kwaliteitseisen voldoet.

Artikel 12.

Dit artikel geeft een nadere uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9 onderdeel a van de Jeugdwet, waarin is bepaald dat het college regels stelt over de te verlenen individuele en algemene jeugdhulpvoorzieningen. Uit de memorie van toelichting op de Jeugdwet (Kamerstukken II 2012/13, 33 684, nr. 3) komt naar voren dat de burger recht heeft op een duidelijk beeld van het aanbod van voorzieningen binnen de gemeente.

Wat betreft de algemene voorziening waarbij regie op veiligheid wordt aangeboden volgt de signalering vanuit Veilig Thuis Drenthe.

In het tweede lid is ervoor gekozen om mogelijke aanpassingen op deze beschrijving van algemene voorzieningen kenbaar te kunnen maken via nadere regels. Dit geeft de ruimte om het aanbod aan voorzieningen verder te ontwikkelen, zonder dat de verordening daarop aangepast moet worden.

Algemene voorzieningen zijn vrij toegankelijk. Jeugdige en/of zijn ouder kunnen zich direct hiertoe wenden zonder de procedure uit hoofdstuk 2 van deze verordening te hoeven doorlopen. Het is wel mogelijk dat iemand een aanvraag indient voor een individuele voorziening en het college vervolgens na het onderzoek tot de conclusie komt dat er een algemene voorziening aanwezig is die passend is. Dan kan het college daar naar verwijzen en de aanvraag voor de individuele voorziening afwijzen.

Artikel 13.

Het uiteindelijke doel van de Jeugdwet is het versterken van de eigen kracht van de jeugdige en van het zorgend en probleemoplossend vermogen van diens gezin en van anderen in de sociale omgeving. Niet alleen moet voorkomen worden dat overheidsbemoeienis leidt tot zorgafhankelijkheid, maar die bemoeienis moet actief en maximaal bijdragen aan de eigen kracht van jeugdige, gezin en samenleving. Het toekennen van een individuele voorziening moet derhalve als sluitstuk van het totaalpakket aan ondersteuning worden gezien. Na inventarisatie van de problemen waar de jeugdigen en/of het gezin mee geconfronteerd worden, onderzoekt de gemeente met de jeugdige/ en of zijn ouders op welke wijze deze opgelost kunnen worden. Het eerste lid geeft een opsomming van mogelijkheden die (in principe) voorliggend zijn op de inzet van een individuele voorziening. We werken echter volgens het "matched-care" principe en niet "stepped care". Met andere woorden; de zorg die nodig is wordt ingezet. In de nadere regels worden deze algemene criteria nader uitgewerkt.

Het tweede lid maakt het mogelijk dat het college nadere regels stelt met betrekking tot de algemene criteria of specifieke criteria voor bepaalde individuele voorzieningen.

Artikel 14.

Eerste lid:

De aanspraak op een pgb is wettelijk bepaald voor de jeugdige en zijn ouder. Daarmee is niet zonder meer gezegd dat er ook recht bestaat op een pgb. Het college beoordeelt of aan de criteria wordt voldaan. Een aantal criteria vloeien rechtstreeks voort uit de Jeugdwet. De Jeugdwet noemt in artikel 8.1.1 namelijk een aantal criteria om in aanmerking te kunnen komen voor een pgb. Voorts zijn in deze verordening de voorwaarden van pgb-vaardigheid toegevoegd. Het college beoordeelt of aan de voorwaarden wordt voldaan.

Tweede lid:

Om in aanmerking te komen voor de pgb dient dit uitgelegd te worden waarbij ook aangegeven wordt waarom een individuele voorziening in natura geen optie is. De vragen in dit lid dienen hiervoor beantwoord te worden.

De overige leden spreken voor zich.

Artikel 15.

De gemeenteraad moet in de verordening regelen hoe de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld (artikel 2.9 onderdeel c Jeugdwet). Dat kan per jeugdhulpvorm verschillen, gelet op het maatwerk karakter van de te verlenen individuele voorziening.

Belangrijk is dat de hoogte van het pgb zodanig is, dat de jeugdige of zijn ouders de jeugdhulp ook werkelijk met het budget kunnen inkopen. Anders is het budget immers geen zinvol alternatief. Dit be-

tekent dat de gemeente altijd moet onderzoeken of het toegekende pgb-bedrag toereikend is om de resultaten zoals genoemd in artikel 2.3 lid 1 Jeugdwet te bereiken.

In de Jeugdwet staat dat het college het pgb mag weigeren voor zover dit hoger is dan de voorziening in natura (artikel 8.1.1 lid 4 Jeugdwet). De hoogte van het pgb is dan niet hoger dan wat de gemeente kwijt zou zijn aan de verstrekking in natura.

Deze bepaling kan haaks staan op het feit dat het pgb toereikend moet zijn om de hulp in te kopen. Het probleem doet zich voor in gevallen waarin de gemeente voor de voorziening in natura een lage prijs (korting) heeft bedongen bij de aanbieder en de jeugdige of ouder een hoger pgb wenst om bij de door hem gewenste leverancier in te kopen. De gemeente kan volstaan met het lage pgb conform de kostprijs voor de voorziening in natura. De gemeente moet er dan wel voor zorgen dat de jeugdige/ouder in ieder geval de hulp voor dezelfde prijs bij die aanbieder kan inkopen. Dat volgt uit Wmo-jurisprudentie, die naar verwachting ook voor de Jeugdwet zal gelden (zie CRvB 19-9-2018, ECLI:NL:CRVB:2018:2829 en CRvB 26-2-2020, ECLI:NL:CRVB:2020:456).

De in dit artikel opgenomen tarieven zijn afgeleid van de tarieven zoals we die hanteren bij de Zorg In Natura (ZIN) matrix. Wanneer dit tarief aantoonbaar onvoldoende is kan besloten worden een hoger tarief toe te kennen waarbij deze niet hoger hoeft te zijn dan het tarief voor ZIN.

Artikel 16.

Het college kan de uitvoering van de Jeugdwet door aanbieders laten verrichten (artikel 2.11 lid 1 van de Jeugdwet). Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van jeugdhulp of de uitvoering van kindbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering gebeurt, moeten bij verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kindbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.12 van de Jeugdwet). Daarbij moet in ieder geval rekening worden gehouden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de arbeidsvoorwaarden.

Om te voorkomen dat er alleen gekeken wordt naar de laagste prijs voor de uitvoering, worden in dit artikel een aantal andere aspecten genoemd waarmee het college bij het vaststellen van tarieven (naast de prijs) rekening dient te houden. Hiermee wordt bereikt dat er een beter beeld ontstaat van reële kostprijs voor de activiteiten die zij door aanbieders willen laten uitvoeren. Uitgangspunt is dat de aanbieder kundig personeel inzet tegen de arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden. Hiervoor is ten minste een beeld nodig van de vereiste activiteiten en de arbeidsvoorwaarden die daarbij horen. Dit biedt een waarborg voor werknemers dat hun werkzaamheden aansluiten bij de daarvoor geldende arbeidsvoorwaarden.

Artikel 17.

Het behoort tot de gemeentelijke verantwoordelijkheid misbruik van de geboden voorzieningen te voorkomen en, waar nodig, op te treden tegen onterecht gebruik van individuele voorzieningen of persoonsgebonden budgetten. Een zorgvuldig gebruik van collectieve middelen is wezenlijk voor het draagvlak daarvan. De regering vindt het namelijk van groot belang dat misbruik en oneigenlijk gebruik van voorzieningen zoveel mogelijk wordt voorkomen. Het college zet daarom in op preventie en repressie. Denk daarbij vooral aan goede voorlichting over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een individuele voorziening dan wel persoonsgebonden budget zijn verbonden en over de consequenties van misbruik en oneigenlijk gebruik. Waar oneigenlijk gebruik wordt gemaakt van de verkregen voorzieningen worden deze op basis van de wet –en regelgeving teruggevorderd.

Artikel 18.

Dit artikel is een uitwerking van de bij nota van wijziging (Kamerstukken II 2013/14 33 684, nr. 11, artikel D) ingevoegde verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder d, van de Jeugdwet, waarbij is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet.

Het (deels) ongedaan maken van een aanspraak over een periode in het verleden, wordt herzien/intrekken genoemd. Herziening/intrekking van het bedoelde besluit is het met terugwerkende kracht opnieuw beslissen over de aanspraak over een periode in het verleden, waarbij de aanspraak afwijkend wordt vastgesteld of er in het geheel geen aanspraak heeft bestaan. Een reden om tot herziening of intrekking over te gaan heeft te maken met het verstrekken van onjuiste inlichtingen die tot een andere besluit zou hebben geleid indien de jeugdige of ouder wel de juiste inlichtingen had verstrekt. Verder kan het niet of niet volledig voldoen aan de gestelde verplichtingen aan het persoonsgebonden budget leiden tot herziening of intrekking van het toekenningsbesluit.

In de jeugdwet is niets opgenomen ten aanzien van terugvordering. Er bestaat echter wel een wettelijke grondslag voor invordering van een ten onrechte verleend pgb, in de situatie dat onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt (artikel 8.1.4 lid 3 Jeugdwet). Dat veronderstelt dat het college in die situatie ook de bevoegdheid heeft tevoren een terugvorderingsbesluit te nemen.

Voorgaande maakt dat deze regels zijn opgenomen in de verordening.

Artikel 19.

De SVB kan door het college verzocht worden tot geheel of gedeeltelijke opschorting van een betaling uit het pgb (artikel 8b lid 6 Regeling Jeugdwet):

- a. bij het intrekken of herzien van een beslissing door het college op grond van artikel 8.1.4 Jeugdwet.
- b. indien een declaratie niet voldoet aan de voorwaarden van de beschikking tot verlening van het pgb, of de zorgovereenkomst;
- c. wegens strijd met het recht, waaronder het recht dat van toepassing is op de arbeidsovereenkomst of overeenkomst van opdracht, of het belang van de uitvoerbaarheid van het verrichten van de betalingen uit het pgb door de SVB;
- d. als de zorgverlener de declaratie niet binnen 6 weken na de maand waarin de prestatie is verleend, heeft ingediend bij de persoon aan wie het pgb is verstrekt;
- e. als de SVB de declaratie niet heeft ontvangen binnen 4 weken nadat de persoon aan wie het pgb is verstrekt, deze heeft ontvangen;

De SVB kan hiertoe ook zelfstandig beslissen. De SVB kan zelfs op grond van bovenstaande voorwaarden besluiten tot beëindiging of weigering van het PGB.

Artikel 20.

In de Memorie van Toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 57-58) staat dat cliënt in beginsel moeten kunnen klagen over alles wat hen niet aanstaat in de manier waarop zij zich bejegend voelen. De cliënt kan ontevreden zijn over het gedrag van een gemeentambtenaar, bijvoorbeeld over de wijze waarop een gesprek is gevoerd of over diens (vermeende) gebrek aan deskundigheid. Een klacht wordt volgens de Algemene wet bestuursrecht afgehandeld. Dat betekent dat de klacht eerst intern wordt afgehandeld. Mocht de klacht niet opgelost zijn dan kan men zich wenden tot de nationale ombudsman.

Als de jeugdige of ouder niet tevreden is over een gedraging van de aanbieder, dan kan het ook gaan om bijvoorbeeld de kwaliteit van de individuele voorziening (in verband met de deskundigheid van de medewerker of een bepaalde houding of uitlating, gebrekkige communicatie of (on)bereikbaarheid van de aanbieder). Het ligt voor de hand dat de jeugdige of ouder die zich benadeeld voelen zo veel mogelijk deze klacht eerst bij de betreffende aanbieder deponeren. Zij moeten erop kunnen vertrouwen dat de aanbieder de klacht snel in behandeling neemt en de klacht ook snel afhandelt. Daar waar de afhandeling niet naar wens is, staat de weg naar de gemeente voor het indienen van de klacht open.

De klachtmogelijkheid tegenover de aanbieder is geregeld in artikel 4.2.1 e.v. van de Jeugdwet.

Artikel 21.

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.10 van de Jeugdwet in samenhang met artikel 2.1.3 lid 3 van de Wmo 2015. Op grond van die bepalingen moet in de verordening worden geregeld hoe inwoners, worden betrokken bij de vormgeving van het beleid.

De mogelijkheid tot inspraak en medezeggenschap tegenover de aanbieder is al geregeld in artikel 4.2.4 en verder van de wet. Deze is derhalve niet opgenomen in deze verordening.

In het eerste lid is verwezen naar de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet vastgestelde inspraakverordening. Op deze manier wordt gewaarborgd dat er eenzelfde inspraakprocedure geldt voor het jeugdbeleid als op andere terreinen. De inspraak geldt voor alle ingezetenen. Dit is uitdrukkelijk de bedoeling van de wetgever, omdat iedereen op enig moment aangewezen kan raken op ondersteuning. Het is aan het college overgelaten om de exacte invulling van de medezeggenschap vorm te geven. In Midden-Drenthe adviseert de Wmo-raad gevraagd en ongevraagd als het gaat om Wmo-beleid.

Artikel 22.

In bijzondere gevallen kan het college ten gunste van de cliënt afwijken van de bepalingen van deze verordening (niet van de in de wet zelf genoemde bepalingen). Zo nodig wordt hierbij advies ingewonnen. Afwijken kan alleen maar ten gunste, en nooit ten nadele van de betrokken jeugdige. Verder is met nadruk gemeld: in bijzondere gevallen. Het gebruik maken van de hardheidsclausule betreft een uitzondering en geen regel. Het college moet in verband met precedentwerking dan ook duidelijk aangeven waarom in een bepaalde situatie van de verordening wordt afgeweken.

Artikel 23.

In het tweede lid is overgangsrecht opgenomen voor lopende individuele voorzieningen op basis van de oude verordening. Als een cliënt een maatwerkvoorziening heeft op basis van de oude Verordening en deze Verordening heeft een overeenkomstige bepaling die voor de cliënt nadeliger is, houdt de jeugdige tot 1 maart 2021 recht op de reeds toegekende voorziening. Dit is in ieder geval van toepassing bij de volgende bepalingen over de uitbetaling in uren in plaats van in maandloon als bedoeld in artikel 14 lid 4 van deze verordening.

Voor het overige spreekt dit artikel voor zich.

Artikel 24.

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van deze verordening en legt vast hoe deze verordening dient te worden aangehaald.